

דף נ.

עין משפט א. יו"ד סימן שלא פעיף עו

עו. פא. אין מעשרין מאומד אלא במדה ומשקל או במנין^מ, והמדקדק בשיעור משובח, והמרכה^ב במעשרותיו, מעשרותיו מקולקלין שהרי טבל מעורב בהם ופירותיו מתוקנים.

דף נ:

עין משפט א. או"ח סימן תט פעיף יא
עיין לעיל דף מט: עין משפט אות ב.

עין משפט ב. או"ח סימן שצו פעיף ב

ב. ב. בכל מקום שקדש עליו היום והמקום מוקף לדירה אפי' אין בו דירין^ו חשוב כל המקום כד' אמות.
ואם אינו מוקף לדירה עד סאתיים נחשב כד' אמות^ע.
אפי' שבת בתל גבוה^פ או בקמה קצורה ושיכולים מקיפות אותה נחשב המקום כד' אמות עד סאתיים.

עין משפט ג. או"ח סימן תט פעיף יב

יג. היו שנים מהלכים בדרך, ואחד מכיר שבסוף אלפים אמה ישנו גדר
מ. כל מין לפי מה שרגילין בו מדה או משקל או מנין.
נ. גם הממעט פירותיו טבלים ע"כ ידקדק בשיעוריו.
ס. אבל חומותה קיימת.
ע. ואז יש לו אלפים אמה לכל רוח ממקום ד' אמות שהוא עומד בה בעת שקידש היום, מ"ב אות י"ד.
פ. של עשרה טפחים, וה"ה בשבולים גבוהים עשרה והוא שקשר השבולים יחד בעניין שאין הרוח מצויה מנידה אותם, מ"ב אות ט"ז. ואף שמחיצת השבולים עשויה מאליה הוי מחיצה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

או אילן, האינו מכיר מוסר שביתתו למכיר ז והמכיר אומר שביתתנו במקום פלוני.

עין משפט ד. אר"ח סימן תט פעיף יא
עיינ לעיל דף מט: עין משפט אות ב.

עין משפט ה. אר"ח סימן תיב פעיף א

א. ערב חצי היום הראשון לרוח צפון, וחצי השני לרוח דרום ק, שטעה והיה סבור שאפשר לעשות כן, או שאמר לשנים ערכו עלי, ואחד ערב עליו לצפון והשני ערב עליו לדרום, אם הניח כל אחד ערוכו בסוף אלפים אמה הרי זה לא יזוז ממקומו ר, שאין ידוע באיזה ערוכ קנה שביתתו.

ואם לא נתנו הערוכ בסוף אלפים הולך מה שאפשר לו ללכת מכח שניהם ש, כגון אם כל אחד נתן ערוכו לסוף אלף מביתו, יש לו אלף אמה מביתו לכל רוח שזה אלפים אמה לכל אחד מהערוכים.

- צ. מברייתא ערובין דף נ'. והיינו שאומר לו שביתתי עמך, והמכיר אומר שביתתנו במקום פלוני.
- ק. משנה ערובין ל"ח וברייתא בדף נ'. דאין ערוכ לחצי שבת.
- ר. ואפי' כבני עירו אינו, שהרי נתכוון לקנות שביתה במקום ערוכו רק שאינו יודע איזה מהם קנה, מ"ב אות ב'.
- ש. דממה נפשך באיזה ערוכ שקנה יש לו אלפים אמה, וחוזן לערוכים אין לו ללכת אפי' פסיעה אחת, מ"ב אות ג'.